



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 2109/2016**  
**08.12.2016. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиоца АА из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Илић, адвокат из ..., ради престанка обавезе издржавања, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 36/2016 од 27.01.2016. године, у седници одржаној 08.12.2016. године, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 36/2016 од 27.01.2016. године.

**Образложење**

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 36/2016 од 27.01.2016. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву П2 214/2015 од 23.10.2015. године у ставу првом изреке, којом је утврђено да престаје обавеза издржавања тужиоца према туженој, као бившој супрузи, утврђена правоснажном пресудом Основног суда у Смедереву П. 843/95 од 20.11.1995. године, почев од 23.03.2015. године па убудуће.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд испитао је побијану пресуду на основу чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на друге одређене битне повреде поступка ревидент не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, брак парничних странака разведен је пресудом Окружног суда у Смедереву П. 28/91 од 26.06.1992. године. Том пресудом малолетна ћерка парничних странака ВВ, рођена .... године, поверена је на чување и васпитање мајци - туженој и уређен модел виђања оца са малолетним дететом и његова обавеза издржавања, како према малолетном детету, тако и

према туженој. На име супружанског издржавања обавезан је да плаћа 5.000,00 динара од 18.10.1991. до 26.06.1992. године, а убудуће по 20.000,00 динара док та обавеза по закону траје. Поред ћерке ВВ парничне странке имају и ћерку ГГ, рођену .... године. Пресудом Општинског суда у Смедереву П. 843/95 од 20.11.1995. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Смедереву Гж. 600/96 од 22.05.1996. године, која је измењена у односу на обавезу плаћања супружанског издржавања, тужилац је обавезан да доприноси издржавању тужене са износом од 50% од најниже зараде у Републици Србији за претходни месец почев од 28.06.1993. до 30.05.1994. године, а од 30.05.1994. године па убудуће - са истим процентом од гарантоване зараде у Републици Србији у претходном месецу. У међувремену, из ванбрачне заједнице са ДД тужилац је добио ћерку ЂЂ, која је рођена .... године. Пресудом Општинског суда у Смедереву П. 1424/98 од 26.02.1999. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Смедереву Гж. 1032/99 од 14.09.1999. године, тужилац је обавезан да доприноси њеном издржавању са износом од 600,00 динара месечно почев од 20.11.1998. године па убудуће. Та пресуда измењена је пресудом Општинског суда у Смедереву П. 1473/2004 од 16.06.2005. године, тако што је утврђена обавеза издржавања повећана на износ од 3.500,00 динара месечно почев од 23.12.2004. године па убудуће. Тужилац је потом закључио други брак са ЕЕ. У том браку има двоје малолетне деце - ћерку ЖЖ, рођену .... године и ћерку ЗЗ, рођену .... године. Његова садашња супруга није запослена. У периоду од 02.11.2012. до 30.06.2013. године тужилац је био корисник социјалне помоћи за своју четворочлану породицу у месечном износу од 15.279,00 динара, а малолетна деца су у истом периоду остварила право на дечији додатак у износу од око 2.500,00 динара по једном детету. Тужилац више не поседује предузеће „...“, чији је био власник, над којим је отворен и закључен стечајни поступак и његова имовина прешла на Републику Србију. Живи у кући која је његово власништво. Остварује право на пензију, која је за мај 2015. године износила 14.592,26 динара. Тужена је рођена .... године и никада није радила, осим када је тужилац имао сопствену фирму у којој је две године била пријављена. У моменту када је остварила право на издржавање од супружника утврђена је њена неспособност за рад, као и непостојање било какве имовине из које би се издржавала. Пошто тужилац њеном издржавању није доприносио, у току 2014. године покренула је поступак извршења ради принудне наплате тог потраживања. У међувремену, издржавала се тако што је радила код других, као и од помоћи старије ћерке. После развода брака парничних странака извршена је подела брачне тековине, али тај поступак још увек није окончан у потпуности, јер постоји спор око приземне куће између мајке тужиоца и тужене. Туженој је припала цела завршена кућа у ... и воћњак од 14,04 ара.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су закључили да су у конкретном случају испуњени услови за престанак обавезе издржавања тужене.

Чланом 167. Породичног закона, прописани су услови за престанак издржавања. Према ставу 2. тачка 2. овог закона, издржавање може да престане када дужник издржавања изгуби могућност за давање издржавања или давање издржавања постане за њега очигледно неправично, осим ако поверилац издржавања није малолетно дете.

У овом случају, околности су се измениле и на страни повериоца и на страни дужника супружанског издржавања. Приходи тужиоца, као дужника издржавања, су смањени. Његово раније предузеће „...“ отишло је у стечај, тако да осим куће у којој живи другу имовину нема. Његов једини приход представља месечна пензија у износу од око 14.600,00 динара. Притом, у једном периоду је био корисник социјалне помоћи за своју четворочлану породицу, када су и његова малолетна деца из другог брака остварила право на дечији додатак. Са друге стране, његови расходи су повећани, јер има обавезу издржавања према једном пунолетном детету, које је на редовном школовању, а и према малолетној деци из другог брака. Што се тиче тужене, она је у поступку поделе брачне тековине, по том основу, стекла одређену имовину - кућу у ..., која се састоји од приземља, спрата и поткровља, у којој живи и воћњак од 14 ари. Притом, тужена нема других обавеза издржавања, а обавеза тужиоца да јој плаћа супружанско издржавање управо је установљена због њене радне неспособности и због тога што није тада имала довољно средстава за издржавање. Дакле, стицање имовине по основу брачне тековине, што је уследило после доношења раније одлуке, указује да је један од кумулативних услова за продужетак обавезе издржавања у смислу члана 151. став 1. Породичног закона отпао. Имајући у виду све ове чињенице, нижестепени судови су правилно закључили да би даље постојање обавезе плаћања супружничког издржавања било очигледна неправда за тужиоца, поред осталих околности које су се измениле од момена доношења раније одлуке којом је та обавеза установљена.

У ревизији тужене, у претежном делу, оспорава се оцена изведених доказа, чиме се посредно побија утврђено чињенично стање, што према члану 407. став 2. ЗПП, не може бити ревизијски разлог.

На основу чл. 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија  
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић